

Traian Tandin

**SECTE
CRIMINALE**

Colonelul **Traian Tandin** este un cunoscut polițist prin reușitele profesionale multiple, fiind un reputat ofițer judiciar, discipol al marelui criminalist, general de brigadă, Dumitru Ceacanica. Experiența polițienească a „Comisarului TT”, cum este supranumit, nu poate decât să îi fie de folos în realizarea proiectelor editoriale complexe pe care și le propune. Numărul impresionant de scenarii și cărți (peste 60) semnate de Tandin trădează, în primul rând, pasiunea reală a acestuia pentru meseria de detectiv.

Introducere

Prea multe tragedii au produs sectele în ultimii ani ca să nu se nască întrebarea firească asupra esenței acestor grupuri de oameni debusolați, cu devieri comportamentale, stăpâniți de niște nebuloase doctrine mistico-ezoterice, unul cu rădăcini mergând până la începuturile religiilor mono-teiste, dar și cu încrucișări și contagiuni cu religii orientale, cu practici tribale. Ne-am obișnuit să citim în presă despre secta templului Solar, unde un guru septuagenar, măcinat de o maladie incurabilă, dar și înrăurit de istoria davidienilor a provocat un incendiu catastrofal la un ranch din Waco (Texas). Sau despre acei desperați din Guyana, adepți ai Templului Poporului, păstorit de Jim Jones care s-au sinucis în colectiv. Sau despre inițiații din secta Poarta Cerului sau a Raiului, care au sfârșit printr-o sinucidere colectivă la ranchul San Diego din California. Sau secta lui Moon, cea care a comis și asasinate.

Desigur că un rol mare îl joacă și conducătorii spirituali, acești guru moderni, persoane malefice charismatice ca Moon DiMambro, Jim Jones, David Koresh, Applewhite, ultimul protagonist al tragediei de la San Diego.

Sunt și secte care până acum n-au practicat sinuciderea, dar prozeții practică un fel de genocid spiritual și fizic asupra copiilor, ca Ordinul Apostolic Tabitha's Place, răspândit în SUA (Vermont) și în Franța (Pirinei). Câte sinucideri colective prin otrăvire, împușcare, drogare, incendiere mai poate suporta conștiința omului modern, după puseurile de moarte din Alpii Francezi, Elveția, Canada și zborul în neființă către un OZN din spatele cometei Bopp-Hale?

Un studiu, întocmit la Universitatea Santa Barbara — California de Melton, directorul unui for „Institute for the Study of American Religion“ face o statistică a sectelor, consemnând o serie de cifre. Astfel, numai în SUA funcționează peste 5000 de grupuri spirituale de sorginte creștină și ezoterică. În Japonia sectele ce îngemănează și constituenți de sorginte budistă și shintoistă se ridică la 1.500. Pe continentul african fînțează zeci de mii de „biserici independente“ cum sunt catalogate sectele, cifra variind între 15-30.000 de grupuri distincte. Iată că misionarismul a adus și înrădăcinat nu numai credința, ci și marasmul sectant, o viciere a religiei. Ziarul „Le Monde“ consideră că numai în Franța sunt 800 de asociații spiritualiste, în care intră și grupări psihotehnice, cercuri yoga, varii secte creștine, grupuri „tolclonce“, satanice, inițiatice, mistice.

Iar această dereglare în plan spiritual are la origine carențe ale realității în toate planurile, conducând la deznădejde, pesimism, blazare, dezabuzare, contestare. E o frondă după ce oamenii au suferit dezamăgiri în plan religios când principiul „homo homini lupus“ a acționat bestial în lagărele de concentrare, fie naziste, fie gulagurile comuniste, în plan științific după dezastrele nucleare de la Nagasaki și Hiroșima, în plan ideologic, după destrămarea sistemului comunist, în plan medical-sanitar, după răspândirea virusului HIV și înmulțirea cazurilor de SIDA. Și, desigur, în plan social-politic, unde acumulările de nemulțumiri, fie privind calitatea vieții, fie putreziciunea sistemului social, anchi-lozat ori corupt, lipsesc oamenii de perspectivă. Să ne mai mire atunci aderența indivizilor în „New Age“; a noilor ipostaze religioase? Pentru informarea dvs. e suficient să arătăm că Biserica Scientologică din SUA are opt milioane de adepți. Un număr imens de oameni cât populația unei țări, mieii Domnului, au plecat pe o cale greșită, care duce la asasinat, jafuri, desfrâu, demență, sinucidere.

Deși scopurile, ca și modurile de acțiune ale unora dintre noile secte au, de cele mai multe ori, un caracter confidențial, activitatea pe care o desfășoară le dezmente fățărnicia religioasă, dovedindu-se a fi grupări criminale cu scopuri ascunse, dar bine definite de către șefii lor. Viața comunitară a unora

dintre aceste «secte», în beciuri insalubre, case părăsite, ingerarea de droguri, practicarea unor ritualuri primitive până la «arderea pe rug» sau comiterea de așa zise crime rituale sunt justificate de apologeții noilor «religii» ca fiind cerințe «divine».

Și cea mai periculoasă dintre sectele care propagă religia crimei este satanismul. Acesta este cultul cu rata de răspândire cea mai rapidă de pe mapamond. Este o sectă de un diabolism înfiorător, cu majoritatea membrilor depresivi, o capcană pentru tineri, incuți și răzvrătiți, devenind un pericol mondial.

Citind această carte, scrisă de un ofițer de poliție (în rezervă), expert în afaceri judiciare, poate că vă veți îngrozi aflând de ce sunt în stare sectele criminale, dar, în același timp, ea trebuie să constituie pentru noi toți un semnal de alarmă, întrucât unele din aceste secte și în special satanismul au pătruns și în România.

Sectele criminale reprezintă un coșmar ce tulbură visul oamenilor dintotdeauna: binele semenilor, fericirea și armonia universală.

AUTORUL

PARTEA I
SECTELE CRIMINALE ÎN LUME

Sectele, sursă de venituri pentru „mentorii spirituali“

Sectele atât de vestite în lumea întreagă, se pot caracteriza prin două cuvinte: bani și sex. Sexul le ajută să-și domine adeptii. Rapoartele parlamentare din multe țări dovedesc că aceste organizații au o concepție foarte largă asupra sexualității și un mare apetit financiar. În Franța încă se mai caută mijloace de luptă împotriva lor, în ciuda faptului că guvernul american pretinde, fără să aibă dovezi, că libertatea religioasă este primejduită în Europa.

Abuzuri făcute în numele ritualurilor

„Sunt adevărate izvoare de bani“ a fost caracterizarea făcută sectelor de către Jacques Guyard și Jean-Pierre Brard, autorii anchetei parlamentare intitulată „Sectele și banii“. Dat publicității, raportul a dovedit că mișcarea sectară a câștigat, în ultimii ani, în mercantilism, ceea ce a pierdut în spiritualism.

Organizațiile cele mai bogate sunt „Martorii lui Iehova“ și secta denumită „Scientologia“, prima dispunând în Franța de un patrimoniu de un miliard de franci. Lor le urmează sectele „Seka, Sakkai, Biserica neo-apostolică, Antrosafia și Dianova“ (noua denumire a Sectei Patriarhiei).

Având un parc imobiliar de 100 de miliarde de franci, Dianova este exemplul cel mai reprezentativ pentru structurile comerciale sectare. Lucien Engel-majer, fondatorul sectei, a construit un veritabil imperiu economic, cuprinzând, printre altele, o serie de construcții camuflate într-un paradis fiscal: o casă în Elveția, patru la Luxemburg și două în Liechtenstein.

Pentru a-și mări resursele, liderii exploatează vulnerabilitatea adeptilor, cu ajutorul unei stabile manipulări mentale. Ei intră astfel în posesia unei averi lichide colosale. Anchetele au demonstrat, de exemplu, că una dintre secte a transferat 14,7 milioane de franci în Italia, prin bilete de bancă.

Nemulțumindu-se doar cu banii, unii „maestri“ merg mai departe. Ei abuzează fizic de adeptii lor, ascunzându-și nelegiuirile sub acoperirea unor ritualuri făcute în altare și alcovuri secrete. Dar uneori scandalurile izbucnesc și dezvăluie fețele acestor false divinități: Guy-Claude Burger, un papă cu barbă roșie, Iso, un iluminat lubric, Gilbert Bourdin, un „mesia cosmoplanetar“, David Berg, liderul „Copiilor lui Dumnezeu“, acuzat de incest, sau Lucien E., creatorul celei mai periculoase secte, cea a Patriarhiei.

„Liturghiile“ sexuale disimulează gustul lor pentru lux și dorința de putere. Sectanții au înțeles că, dacă reușesc să treacă de cele mai intime frontiere ale individului, au acces, printr-un nivel superior de dominație, la toate datele ce îi interesează. Isabelle Sebagh, care șapte ani a făcut parte din secta Iso-Zen, își amintește discursul prin care „guru“-ul lor încerca să-i convingă: „energia voastră, centralizată la nivelul sexului, trebuie să se orienteze spre nivele superioare ale ființei voastre. Când veți începe să simțiți efluvii subtile, atunci veți atinge orgasmul cosmic“. Iso, care pretindea că are legături cu extraterestrii, le cerea ca, în momentele în care se află în transă, să-și lepede veșmintele, pentru a putea accede astfel la o altă dimensiune.

Extravaganța sectanților — un mijloc de a se identifica

„Sanctitatea“ sa Hamsa Manarah, pe numele său adevărat Gilbert Bourdin, era cunoscut pentru extravagantele sale. În reședința sa din Mandarom (Provence), el își obliga adeptii să lupte pe cai, cu un pumnal într-o mână și un clopot în cealaltă. Totul pentru a alunga demonii de pe alte planete. Îmbrăcat, la rândul său, în haină militară, el încerca astfel să salveze Pământul de Satana. Dar când dorea

să-și impună „divinitatea“ asupra adeptilor, devenea mult mai prozaic. Florence Roncaglia povestește că: „guru“-ul a violat-o sălbatic când ea nu avea decât 14 ani. Fata și-a acuzat mama că ar fi oferit virginitatea ei „guru“-ului pentru a obține diferite favoruri. Florence, împreună cu alte trei femei, au depus plângere împotriva lui Bourdin, dar acesta a negat faptele. Cu puțin timp înainte de a ajunge în fața judecătorului, acuzatul a decedat. O statuie de 33 metri și 1.200 tone a fost înălțată de către adepți, în memoria lui. Curtea de Apel din Aix-en Provence a ordonat însă distrugerea ei..

Guy-Claude Burger, în schimb, nu a reușit să scape de judecată. Încarcerat în iulie 1997 pentru viol și corupere de minori, Burger mai suferise înainte o condamnare pentru practicarea ilegală a medicinei, pedeapsă pronunțată de Curtea de Apel din Paris.

Pentru corupere de minori, 22 de adepți ai sectei „Familia“ — noua denumire a „Copiilor lui Dumnezeu“ — au fost puși sub acuzații în 1991. Fiindcă au fost găsiți nevinovați, mama unui băiat, care a rămas cu traume în urma ritualurilor sexuale colective practicate de secctă, a făcut apel. În raportul comisiei de anchetă, mărturia fetei „guru“-ului David Berg, care afirmă că și ea, a fost violată, a fost un punct de plecare. O altă mărturisire, a unui fost adept, prin care s-a aflat că într-adevăr copiii erau obligați să se prostitueze, a ajutat la condamnarea vinovaților.

La „Martorii lui Iehova“ incestul nu este inclus între ritualurile de „deșteptare a copiilor“. Secta este atât de puritană și reunită, încât, dacă un adept comite o astfel de faptă, afacerea este mușamalizată. O excepție a fost atunci când Tribunalul din Dijon a condamnat doi iehoviști — dintre care unul era director de școală — pentru nedenunțarea unui adept care-și violase fiica.

Exploatare, dominație fizică

„Patriarhia“ este o asociație a adeptilor toxicomani. Acest lucru, cunoscut de toți, nu a putut fi totuși dovedit. Lucien E. s-a născut la 27 noiembrie 1920, la Frankfurt, într-o

familie de evrei originari din Polonia. În timpul războiului a fost, pe rând, soldat, prizonier, evadat. Membru al Organizației Tineretului Comunist, el a abandonat militantismul politic în anii 50, absorbit de o nouă activitate, aceea de comerciant, pe care a desfășurat-o în propriul său magazin. În 1963 și-a lichidat afacerea și a plecat într-un sat din Toulouse, pentru o „retragere spirituală“. În 1971 a pus bazele „Patriarhiei“, formată în mare parte din toxicomani.

Trei ani mai târziu, organizația va fi înscrisă oficial, reușind să-și deschidă peste 250 de centre pe continentul european și pe cel american. Prin rezultatele pe care le-a obținut în tratarea toxicomanilor, asociația a câștigat repede notorietate și sprijinul cetățenilor. Totuși, problemele și suspiciunile nu au întârziat să apară. În cursul anilor 80, două anchete făcute de Inspectoratul general pentru probleme sociale au fost urmate de o inspecție ministerială. Deși rezultatele nu au fost făcute niciodată publice, în 1995, anchetatorii au cerut statului să retragă „Patriarhiei“ sprijinul financiar. Dar era prea târziu pentru a lupta împotriva unei organizații devenite un adevărat imperiu și redenumită „Organizația Internațională Lucien Engelmajer“.

Problemele cele mai importante nu veneau însă din exterior, ci din interior, din cauza conflictelor dintre șef și adepți. În februarie 1991, scandalul a luat o altă dimensiune. La nord de Miami Beach, în Florida, a fost organizată, în cel mai mare secret, o adunare a adepților. Sosiți la reședința imensă a lui Lucien Engelmajer, primii conjurați l-au căutat în zadar pe guru-ul de 77 de ani. L-au găsit, aparent fără suflare, într-un garaj. Pompierii și Poliția, sosiți de urgență, au descoperit că totul fusese o patetică comedie, făcută cu un scop precis. Bătrânul Lucien ar fi trebuit să facă față celor 31 de „personalități“ venite din toată lumea pentru a-l îndepărta de la putere. Foștii săi adepți, dintre care unii încercaseră să-l înlăture exploatănd gravele sale probleme de sănătate, au reușit cu această ocazie să-i spună direct: „Dacă nu vei demisiona, împotriva ta vor fi depuse plângeri pentru corupere de minori“.

Lucien a negat vehement aceste acuzații, dar charisma lui a scăzut tot mai mult. Susținut doar de avocatul său,

șeful a sfârșit prin a ceda. A semnat demisia și a plecat în Brazilia, având în buzunar 25 de milioane de franci, scoase din conturile sale personale. La câteva săptămâni de la plecarea lui, conspiratorii au dat publicității un comunicat în care se spunea că șeful lor s-a retras din motive de sănătate, cauzate de vârsta înaintată.

Locul a fost luat de fiul acestuia, Bibi, principalul conspirator, între tată și fiu fiind o concurență acerbă.

Asasinatele odioase ale „Fiului“ lui Dumnezeu

Liderul de culoare, charismatic al „Bisericii Iubirii“ și cei 16 membri ai săi au fost arestați pentru masacrarea a cel puțin 40 de oameni.

Yahweh Ben Yahweh (Dumnezeu, fiul lui Dumnezeu) s-a născut cu numele de Hulon Mitchell. El și-a clădit un imperiu multimiliardar de afaceri prin crimă, asedii și extorcare. Înainte de a fi arestat, liderul negru a participat cu onoare la Camera Comerțului sub imperiul zilei „Yahweh Day“ inaugurată chiar de primarul orașului Miami.

Mica lui biserică, propovăduia ideea că negrii sunt evrei reîncarnați care acum trăiesc într-o lume a „diavolilor albi“,

Membrii bisericii purtau haine albe și ultimul lor nume a fost înlocuit cu Israel, ba chiar țineau regim evreiesc.

Secta mai este acuzată de decapitarea unui membru care a vrut să se retragă, de bombardarea plajei Delray, precum și multe alte acte de violență.

Plăcerea cea mai mare a liderului Bisericii Iubirii era să „fumeze oameni albi“. El sechestra ostatici albi pe care îi înfometa până aproape de moarte, după care îi incendia într-un ritual clasic. Câțiva dintre membrii sectei au povestit din închisoare că pe anumite persoane pe care le răpeau pentru a fi răscumpărate le ardeau în ulei încins în cazul în care nimeni nu le răscumpăra. Hulon Mitchell și acoliții săi însetați de sânge au răpit peste 80 de persoane și au ucis 40 dintre ele, reușind să se ascundă de anchetele poliției timp de patru ani, în care au devenit multimiliardari.

Toți membrii sectei au primit pedeapsa capitală prin injecție letală, în afară de Mitchell care a fost electrocutat pe scaunul electric.

Secta „Move“ și tragedia de la Philadelphia

Potrivit relatărilor presei americane, în mai multe rânduri autoritățile din Philadelphia au căutat să stăvilească activitatea sectei „Move“, pentru diversele fărâdelegi comise de sectanți: nouă dintre membrii sectei au fost condamnați la închisoare. Totul a culminat cu „incidentul“ din luna mai 1985, când „raidul“ poliției din Philadelphia împotriva sediului sectei „Move“ s-a transformat într-o tragedie. Ziarele, revistele, posturile de radio și televiziune americane au relatat pe larg despre „devastatoarea confruntare“ dintre poliție și membrii sectei „Move“. „Time“ scria într-un reportaj publicat pe mai multe pagini: „Totul arăta ca într-o zonă de război. Explozii, împușcături, flăcări, distrugerii, morți“.

După cum relatează revistele „Newsweek“ și „Time“, secta „Move“ a fost creată de Donald Glassey și Vincent Leaphart, atrăgând câțiva adepți în special din rândul negrilor și portoricaniilor, majoritatea fiind șomeri. În 1978, secta și-a stabilit sediul în Powelton Villag  din zona de vest a orașului Philadelphia. Ca urmare a unor „proteste împotriva diverselor măsuri ale administrației“ — cum menționează revista „Time“ — „la 8 august 1978, circa 600 de polițiști au încercuit sediul sectei din Powelton Villag . A început o luptă adevărată, folosindu-se armele de foc. 12 membri ai sectei au fost arestați pentru crimă și deținere de arme. Clădirea unde secta își avea sediul a fost distrusă“ — conchide „Time“, descriind episodul.

De atunci, cei câțiva membri ai sectei care au rămas, au mai atras alți prozeliti, stabilindu-și cartierul general într-o clădire de pe Osage Avenue, tot în zona de vest a orașului Philadelphia. Aici a vut loc confruntarea din mai 1985, care s-a încheiat în mod dramatic. Clădirea respectivă aparținea sorei lui Leaphart, Louise James, unde, la început au fost aduși copii membrilor sectei condamnați la închisoare după

incidentul din 1978. Datorită faptului că membrii sectei zvârleau resturile de mâncare în jurul clădirii unde își aveau sediul, vecinii s-au plâns autorităților. Mai mult, sectanții au început să fure, să ducă o viață „imorală”. Au avut loc certuri cu cetățenii din cartier. Toate acestea au dus la intervenția autorităților. Ce a urmat?

Iată relatările revistelor „Time” și „Newsweek”.

Sediul sectei — al cărei efectiv nu a fost niciodată mai mare de 100 — se găsea la nr. 6221 pe Osage Avenue din cartierul Cobbs Creek, vestul Philadelphiei, într-o clădire de două etaje. Deasupra clădirii, sectanții construiseră două bunkere de beton, ca adăpost pentru eventualele atacuri ale poliției. Ca și în alte locuri în care se adună membrii acestor secte, prozelitii lor duc o activitate care contravine tuturor normelor vieții sociale: prostituție, cerșetorie, violențe, droguri, scandaluri, obscenități. În jurul clădirii respective se creaseră maldăre de gunoaie, care atrăseseră numeroși șobolani. Desigur, vecinii s-au plâns autorităților care, după incidentul din 1978, nu s-au grăbit să apeleze la poliție, ci au încercat pe alte căi — fie tăindu-le curentul electric, fie întrerupând aprovizionarea cu apă. Dar sectanții, partizani ai primitivismului și, ca atare, adversari ai oricăror realizări ale științei și tehnicii, n-au fost deranjați de aceste măsuri.

În cele din urmă primarul orașului Philadelphia, Wilson Goode, s-a adresat șefului poliției, comisarul Gregore Sambor, cerându-i să intervină pentru a-i evacua pe sectanți, a opera câteva arestări și a-i aduce pe vinovați în fața justiției. Și s-a trecut la acțiune.

Întreaga operațiune, care a început la ora 5,35 dimineața, a durat aproape 12 ore în șir. Mai întâi au fost evacuate toate persoanele din clădirile învecinate. Apoi, poliția s-a adresat prin megafoane sectanților cerându-le să părăsească locuința întrucât aveau ordin de evacuare precum și ordine de arestare împotriva a patru membri ai sectei: Frank James, Gonrad Hompton, Ramona și Theresa Brooks. Răspunsul membrilor sectei au fost câteva împușcături trase împotriva polițiștilor.

Atunci s-a recurs la tunurile de apă, încercându-se ca printr-un torent de apă să-i scoată afară din clădire. Acțiunea s-a dovedit fără rezultat după ce fuseseră introduse, prin ferestrele clădirii, 650.000 galoane de apă (un galon = 3.78 litri).

Când s-a văzut că nimic nu-i poate determina să cedeze, sutele de polițiști prezenți la acțiune au deschis focul din toate părțile, trăgând timp de 90 de minute asupra clădirii în jur de 10.000 de cartușe. Primarul Wilson Goode a auzit împușcăturile din vila sa situată la o milă depărtare. El, împreună cu un grup de consilieri, beau cafea și suc de portocale, așteptând vești de la fața locului. Când au izbucnit împușcăturile el s-a agitat spunând: „Parcă se trage cu mitralierele“. După care a adăugat: „Dar ce se va întâmpla cu copiii“?

După o oră și jumătate s-a văzut că și împușcăturile au fost în zadar. În aceste împrejurări, poliția s-a gândit să recurgă la gaze lacrimogene. Dintr-o clădire alăturată, au făcut o spărtură în zid prin care vroiau să introducă furtunurile cu gaze. Dar, membrii sectei au început să tragă focuri de armă prin spărtura făcută, așa încât și această mișcare a eșuat. Era de-acum după amiază. Toți participanții la acțiune erau obosiți. Politistul Edward Connors a fost lovit de un glonț în spate, dar jacheta de protecție l-a salvat.

În aceste condiții, comisarul Gregore J. Sambor și directorul poliției Leo A. Brooks au hotărât să recurgă la un helicot, din care să arunce o bombă de mic calibr, asupra acoperișului pe unde să poată apoi lansa grenade lacrimogene. În 20 de minute, primarul și-a dat asentimentul pentru această tactică. Și într-adevăr așa s-a procedat.

Ziarul „Inquirer“ din Philadelphia a publicat un amplu raport în care se arată că în ultimele 18 luni poliția a efectuat studii amănunțite asupra modului în care s-ar putea pătrunde în clădire. De săptămâni și chiar de luni, în mod secret s-au folosit și de diverse explozive., inclusiv explozivul denumit „Tovex TR-2“ fabricat de firma Du Pont, exploziv care a și fost folosit în această acțiune. Se menționează de asemenea, opiniile companiei că explozibilul